

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/237/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715207944
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1715207944.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: I. R. - W., F.Á. XXX/X, W., IČO: 41100387 proti žalovanej: W. O., H. XX, C., zastúpená advokátom N. I. B., H. XX, H., B. F. X XXX,XX J. G. C., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 27.5.2016 č.k. 9C/190/2015-63, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacej časti náhrady trov konania potvrdzuje.

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 038,24 eura s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 918,24 eura od 9.4.2014 do zaplatenia ako nedoplatok ceny diela, žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 120 eur od 20.5.2015 do zaplatenia zamietol a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 62 eur.

2. Na základe vykonaného dokazovania, s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 1, ods. 2 a ods. 3, § 54 ods. 3, § 489, § 631 až § 656 a § 644 až § 651, § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka dospel súd prvej inštancie k záveru, že strany sporu uzavreli ústne zmluvu o dielo, ktorej predmetom bola montáž garážovej priemyselnej brány podľa cenovej ponuky č. XXXXXXXX na sumu 2 206,54 eura. Zmluvu o dielo považoval za uzavretú prijatím cenovej ponuky a úhradou zálohovej faktúry vystavenej na 1 324 eur dňa 13.11.2013. Zmluvou nebola dojednaná lehota na zhotovenie diela. Montáž diela vykonal žalobca 13.12.2013, o čom bol spísaný montážny protokol s poznámkou, že dielo je potrebné ešte dokončiť po stanovení hrúbky dlažby na podlahe. Žalovaná protokol podpísala a potvrdila, že zariadenie i jeho príslušenstvo je funkčné. Podlaha garáže, ako žalovaná v konaní potvrdila, v dobe montáže brány nebola urobená. Žalovaná písomne žiadne vady diela nevytkla, následne 28.3.2014 žalobca nastavil výšku garážovej brány, vykonal doštelovanie koliesok, chod brány a vystavil montážny protokol s poznámkou „zariadenie funkčné“. Protokol podpísala i žalovaná a opäť žiadne vady diela nevytkla. Žalobca vystavil faktúru č. XXXXXXXX na doplatok ceny diela 914,24 eura, splatnú dňa 8.4.2014. Keďže žalovaná v lehote splatnosti, a ani neskôr faktúru neuhradila, žalobca požiadal spoločnosť V. H., G..M..B., aby pohľadávku od žalovanej vymáhala, tá si za služby vyžiadala 120 eur, čo žalobca uhradil a súdu preukázal faktúrou XXXXXXXX, splatnou dňa 2.6.2015. Žalovaná predložila súdu dve listiny, ktorými preukazovala, že namietala vady diela a považovala ho za nedokončené. List nazvaný Urgencia reklamácie dokončenia diela k faktúre č. XXXXXXXX, je nedatovaný, vyhotovený žalovanou ako konateľkou T. V., G..M..B., V.: XX XXX XXX. Podľa výpovede žalovanej urgenciu poslala 27.5.2015, predtým dielo ústne reklamovala

dňa 13.12.2013. List nazvaný Opätovná reklamácia na dokončenie garážovej brány, datovaný 8.1.2016, vyhotovila žalovaná ako konateľka spoločnosti NOX Interiér, s.r.o.

3. K tvrdeniu žalovanej, že dielo bolo vadné, súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná vytýkala dielu 2 vady a to nemožnosť montáže osvetlenia garáže a diery navŕtané do steny garáže. Žalovaná prevzala dielo 28.3.2014, kedy bol vyhotovený i montážny protokol, ktorý podpísala s tým, že zariadenie je funkčné. Záručná lehota na uplatnenie zodpovednosti za vady začala plynúť 29.3.2014 a uplynula najneskôr 29.3.2016. Vysvetlil, že vadou veci je potrebné rozumieť nedostatok vlastností, ktoré si objednávatel' pri zákazke vymienil, ale aj nedostatok vlastností, ktoré sa pri veciach rovnakého druhu všeobecne predpokladajú, alebo ktoré vec vzhľadom na existujúce normy musí mať. Diery, ktoré boli podľa žalovanej vyvŕtané do steny garáže, nepovažoval súd prvej inštancie za vady diela samotného, pretože sa nevyskytujú priamo na diele, ale vznikli nepresným vŕtaním do steny, na ktorej bola garážová brána upevnená. Tieto diery sú skôr estetickou záležitosťou a na funkčnosť diela nemajú žiaden vplyv, čo potvrdila vo výpovedi i samotná žalovaná. Nejde o technický nedostatok alebo zmenu vlastností diela a preto podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno hovoriť o vade diela ako takého. Žalovaná sa v tomto prípade mala skôr domáhať náhrady vzniknutej škody, jej vznik (čo do výšky) by však musela preukázať. Keďže však vytýkané „diery“ nie sú vadou diela v právnom a ani technickom zmysle, ich existencia nie je dôvodom, aby žalovaná za dodanie a montáž garážovej brány nezaplatila.

4. V súvislosti s tvrdením žalovanej, že možnosť umiestnenia osvetlenia na strop bola jedinou podmienkou uzavretia zmluvy o dielo, súd prvej inštancie poukázal na to, že v zmluve o dielo si musia zmluvné strany vymieniť, čo je jej predmetom a to, či už ústne alebo písomne. V konaní mal za preukázané, že žalovaná si objednala u žalobcu vyhotovenie a montáž priemyselnej sekcionálnej brány Hörmann s pohonom Hörmann, za dohodnutú cenu, toto dielo ako funkčné prevzala (montážne protokoly, dodací list) a zaplatila časť ceny diela (zálohová faktúra), ale nepreukázala, že možnosť montáže stropného osvetlenia bola zmluvnou podmienkou. Súd prvej inštancie považoval za nepravdepodobné, že by žalovaná v čase od 28.3.2014 do rozhodnutia súdu v danej veci dielo z tohto dôvodu nepoužívala, keď dielo dvakrát svojim podpisom uznala za funkčné. Rovnako považoval za nepravdepodobné, že by sa osvetlenie garáže nedalo inštalovať inam, ako na strop garáže, ako tvrdila žalovaná. Tá v spore nepreukázala, že by sa so žalobcom dohodli na zľave z ceny diela 500 eur. Námietku, že žalobca nedodržel sľub o tom, že faktúru vystaví na meno firmy a nie žalovanej ako fyzickej osobe, vyhodnotil ako neopodstatnenú, keďže žalovaná si dielo objednala ako fyzická osoba a nie právnická osoba a žalobca preto nemal žiadnu povinnosť takejto požiadavke žalovanej vyhovieť. Obchádzanie daňových predpisov je protiprávnou činnosťou a snaha žalovanej, aby vystavením faktúry na meno iného subjektu ako toho, kto si dielo objednal kvôli daňovej úľave, nie je argumentom, ktorý by súd mal pri rozhodovaní brať do úvahy.

5. K uplatnenej náhrade nákladov vzniknutých v súvislosti s vymáhaním pohľadávky od žalovanej prostredníctvom spoločnosti Inkaso Bratislava, s.r.o., súd prvej inštancie uviedol, že ide o náhradu škody, ktorá žalobcovi vznikla vymáhaním splatnej pohľadávky. Porušenie právnej povinnosti žalovanej spočívalo v tom, že nesplnila splatný záväzok riadne a včas. V dôsledku toho sa žalobca obrátil na spoločnosť, ktorá sa zaoberá vymáhaním pohľadávok a za služby jej zaplatil 120 eur. Vznik škody zavinila žalovaná svojím konaním tým, že bez zrejmeého dôvodu odmietla uhradiť žalobcovi jeho splatnú pohľadávku.

6. Súd prvej inštancie po tom, čo dospel k záveru, že strany uzavreli platnú zmluvu o dielo, na základe ktorej žalobca plnil to, k čomu sa zaviazal, žalovaná plnenie prevzala a nezaplatila dohodnutú cenu a zároveň nepreukázala vznik nároku zo zodpovednosti za vady podľa ustanovení § 644 až 649 Občianskeho zákonníka, považoval za dôvodnú tú časť žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia 918,24 eura ako nedoplatku ceny diela a náhrady škody 120 eur, ktorá vznikla žalobcovi vymáhaním pohľadávky. Nakoľko žalovaná neplnila riadne a včas dostala sa do omeškania, s úhradou 918,24 eur dňom 9.4.2014, t.j. dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry. Súd prvej inštancie tak priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania 5,25 % ročne od 9.4.2014 do zaplataenia. S náhradou škody 120 eur sa žalovaná do omeškania nedostala. Žalobca si žalobou uplatnil právo na úroky z omeškania zo sumy 120 eur od 20.5.2015 napriek tomu, že spoločnosť Inkaso Bratislava, s.r.o., žiadala od neho úhradu za služby do 2.6.2015. Žalobca nepreukázal, že by ústne alebo písomne vyzval žalovanú na náhradu škody a určil jej na plnenie lehotu. Preto mu nárok na zaplataenie sumy 120 eur vznikne až uplynutím lehoty na úhradu tejto pohľadávky stanovenej vo výroku súdneho rozhodnutia. V súlade s týmto záverom

súd žalobu v časti zaplataenie úrokov z omeškania zo sumy 120 eur od 20.5.2015 do zaplataenia ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 OSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania, nakoľko mal neúspech v konaní iba v nepatnej časti.

7. Proti rozsudku vo vyhovujúcej časti podala odvolanie žalovaná, žiadala ho zrušiť, prípadne zmeniť a žalobu zamietnuť, pretože súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Namietala, že žiadny z montážnych protokolov jej nebol odovzdaný pri podpise a zaslala jej ich až spoločnosť Inkas, s.r.o. Podľa nej nebolo preukázané žiadnou listinou, že zmluvný vzťah vznikol medzi žalobcom a ňou ako fyzickou osobou, pretože faktúra, ktorá bola predložená súdu žalobcom je iná ako faktúra, ktorá bola doručená jej, predpokladá, že žalobca mohol manipulovať aj s ďalšími listinami a do montážnych listov dopísať „dielo funkčné“ a preto tieto listiny nemôžu byť dôkazom dokončenia diela. Predmetná garážová brána spôsobila, že garáž nespĺňa požiadavky na osvetlenie vyplývajúce z vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 541/2007 Z.z. o podrobnostiach o požiadavkách na osvetlenie pri práci (ďalej len „vyhl. č. 541/2007 Z.z.“) na čo súd prvej inštancie nepreliadol, hoci sa o užívaní daného priestoru na pojednávaní hovorilo. Reklamácia vady osvetlenia a dierami poškodených stien garáže bola žalobcovi zaslaná 13.12.2013 a následne na osobnom stretnutí vo februári 2014, kedy bola dohodnutá zľava 500 eur a potom aj písomne, a tieto vady neboli doposiaľ odstránené. Z uvedených dôvodov podľa nej dielo doposiaľ nie je ukončené podľa ustanovenia § 644 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tým, že na objednávke a faktúre je ako objednávateľ uvedené Ungerová, Pezinok, nie je preukázané, že v danom zmluvnom vzťahu nevystupovala ako konateľka firmy. Montážou brány došlo k poškodeniu a znehodnoteniu jej nehnuteľnosti a to najmä v jej využívaní podľa vyhl. č. 541/2007 Z.z. na účel, na ktorý bola určená.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Zopakoval, že dielo bolo riadne a včas odovzdané žalovanej, ktorá prevzatie potvrdila na všetkých predložených listinách.

9. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zopakovala, že dodaná garážová brána nespĺňa požadované vlastnosti a že bráni v užívaní garáže na podnikanie pre nedostatky v osvetlení priestoru garáže, čím jej boli spôsobené značné finančné náklady na prenájom iného priestoru, na ktoré súd prvej inštancie vôbec nepreliadol.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil 26.9.2019 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP).

11. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v preskúmanej veci vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností pre posúdenie dôvodnosti žalobného návrhu na uloženie povinnosti žalovanej doplatiť žalobcovi dohodnutú cenu zhotoveného diela. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. platnom do 30.6.2016 (ďalej len „O.s.p.“), v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správne právne závery, na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.), ustanovenia o zmluve o dielo (§ 631 a nasl.) a ustanovenia o zhotovení veci na zákazku (§ 644 až 651), ktoré aj správne vyložil, a rozhodnutie o žalobe aj náležite, v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán.

13. Žalovaná v odvolaní namietala skutkové i právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. K tomuto s poukazom na nepresné označenie účastníkov konania v listinách vyhotovených pri uzatváraní zmluvy a montáži garážovej brány uviedla, že ak žalobca manipuluje s daňovými dokladmi, mohol aj na montážne listy dopísať text „dielo funkčné“ a preto tieto nemôžu byť brané za dôkaz o dokončení diela. Zopakovala tvrdenia uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie, že žalobca nevyhotovil dielo podľa

jej požiadaviek preto, že garáž sa po namontovaní brány nedá osvetliť zhora a neopravil steny garáže, v ktorých ostali diery urobené nadbytočne pri montáži brány. V odvolaní zopakovala aj ďalšie prednesy z konania pred súdom prvej inštancie, že si uplatnila zľavu z ceny diela pre uvádzané vady, ktorú jej žalobca poskytol a že garáž sa po namontovaní brány žalobcom nedá užívať na podnikanie, čo bolo jej zámerom.

14. Na podporu rozhodnutia súdu prvej inštancie o žalobe v napadnutej časti a jeho odôvodnenia odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s jeho hodnotením skutkového stavu, že montážny protokol z 13.12.2013 a montážny protokol z 28.3.2014, obidva podpísané aj žalovanou, dostatočne preukazujú dodanie a namontovanie objednanej garážovej brány, t. j. zhotovenie objednaného diela podľa dohody sporových strán, ako aj to, že dielo pri odovzdávaní žalovanej nemalo žiadne vady. Keďže žalovaná v konaní nepreukázala osobitnú dohodu o tom, aby po namontovaní brány bolo možné inštalovať osvetlenie garáže na jej strope, ktorá by bola podmienkou zmluvy o dielo, súd prvej inštancie nepochybil, ak skutkové zistenia posúdil podľa ustanovenia § 644 Občianskeho zákonníka a žalovanej uložil povinnosť doplatiť žalobcovi cenu diela. Ustanovením § 644 Občianskeho zákonníka je určené, ak ide o zhotovenie veci na zákazku, že objednávateľ má povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu za zhotovenie veci. Právne účinky splnenia záväzku podľa ustanovenia § 559 Občianskeho zákonníka závisia od vzájomného vzťahu povinnosti zhotoviteľa vec odovzdať a povinnosti objednávateľa takúto vec prevziať. Ak má pri odovzdávaní vec vady, môže objednávateľ odmietnuť takéto plnenie prevziať (§ 559 ods. 2, § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka) alebo plnenie neodmietne, vec prevezme a uplatní práva zo zodpovednosti za vady (§ 650 ods. 1 veta druhá a contrario Občianskeho zákonníka).

15. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie majú podľa obsahu spisu oporu vo vykonanom dokazovaní a výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie zodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 132 O.s.p., ktoré stanovovalo súdu povinnosť hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

16. V hodnotení vykonaných dôkazov a poznatkov, ktoré vyplynuli z predložených listín a prednesov strán sporu súdom prvej inštancie, ktoré sa týkali uzavretia zmluvy, jej obsahu, odovzdania objednanej brány a jej montáže žalobcom žalovanej, z hľadiska ich závažnosti, pravdivosti či vierohodnosti odvolací súd nezistil logický rozpor. Odvolanie v skutočnosti neobsahuje tvrdenia, že by súd prvej inštancie zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov konania nevyplývali, alebo naopak opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo. Argumentácia žalovanej v odvolaní je len vyjadrením jej nesúhlasu so skutkovými zisteniami, resp. s výsledkom vyhodnotenia vykonaných dôkazov, ktoré vyjadrujú odlišný skutkový záver, než aký zastáva ona.

17. Žalovanou namietané hodnotenie dôkazov by mohlo byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia len vtedy, ak by výsledok nezodpovedal hodnoteniu podľa ustanovenia § 132 O.s.p. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní v podstatnej časti vtedy, ak sa týka skutočností, ktoré boli významné pre posúdenie veci z hľadiska hmotného práva. Napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť možno usudzovať - ako vyplýva zo zásady voľného hodnotenia dôkazov - možno len zo spôsobu, akým k nemu súd dospel. Ak nemožno súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi (napr. že niektorý dôkaz nie je pre skutkové zistenie dôležitý, že z vykonaných dôkazov vyplýva iný záver a pod.).

18. V danom prípade žalobca 13.12.2013 namontoval pre žalovanú garážovú bránu, ktorú si vybrala a montáž dokončil 28.5.2014. Dokončením montáže brány 28.5.2014, odovzdaním diaľkových ovládačov a vysvetlením ako sa majú používať, došlo k odovzdaniu diela žalobcom žalovanej, žalobca týmto umožnil žalovanej faktické nakladanie (užívanie) so zhotoveným dielom a tento okamih je treba považovať za deň odovzdania zhotovenej veci zhotoviteľom. Žalovaná dielo prevzala a nevyužila možnosť danú ustanovením § 650 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má objednávateľ povinnosť prevziať len zhotovené dielo, pričom takýto moment je daný okamihom, od ktorého môže byť dielo užívané v súlade s jeho účelovým určením; od prevzatia veci objednávateľovi patrí len právo zo zodpovednosti za vady podľa ustanovenia § 645 Občianskeho zákonníka.

19. Z hľadiska ustanovenia § 650 Občianskeho zákonníka, ktoré je kogentné (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka), sa k účinkom prevzatia diela nevyžaduje vyhotovenie zápisu o jeho odovzdaní a prevzatí. Pre posúdenie tejto veci nie je podstatné ani to, či a akým spôsobom je v právnych predpisoch stanovené

osvetlenie garáže využívané aj na podnikateľské účely, a tým menej potom to, či ten ktorý účastník daného záväzkového vzťahu konal v súlade s nimi, v danej veci, či žalobca konal podľa vyhl. č. 541/2007 Z.z., na ktorú poukazovala žalovaná. Podstatným je, aká bola vôľa konajúcich osôb vymedzujúca predmet diela, pri objasňovaní ktorej sa vychádza, okrem iného z okolnosti, za ktorých bol prejav vôle urobený, a z okolnosti ktoré nasledovali (z následného správania sa strán), v danej veci to bolo najmä prevzatie diela žalovanou.

20. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

21. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).